

NOVÉ A ZAJÍMAVÉ NÁLEZY DRABČÍKŮ PODČELEDI ALEOCHARINAE
(COLEOPTERA, STAPHYLINIDAE) V ČESKOSLOVENSKU

NEW AND INTERESTING FINDS OF STAPHYLINIDS FROM THE SUBFAMILY
ALEOCHARINAE (COLEOPTERA, STAPHYLINIDAE) FROM THE CZECHOSLOVAKIA

Jaroslav Boháč

Drabčíci jsou jednou z nejhojnějších skupin bezobratlých jak v přirozených, tak i antropogenních biotopech. Dobře indikují změny rostlinných společenstev i antropogenní vlivy na ekosystémy (Tichomirova, 1979; Boháč, 1986). Drabčíci podčeledi Aleocharinae tvoří přibližně polovinu druhového bohatství fauny našich drabčíků, to je asi 600 druhů. Tato skupina je díky své druhové diversitě, malé velikosti a značné podobnosti málo prostudována a proto přinášejí faunisticko-ekologické výzkumy často nové údaje o výskytu a ekologii těchto druhů. Také revize některých skupin (např. Benick in Freude, Harde, Lohse, 1974; Lohse, 1984, atd.) upřesňují údaje o výskytu a rozšíření některých druhů na našem území. V následující práci uvádím údaje o výskytu 41 druhů drabčíků podčeledi Aleocharinae. Kde není blíže uvedeno, jedná se o moje sběry a dokladové kusy jsou uloženy v mé sbírce.

Leptusa flavicornis Brancsik, 1974: Bohemia m., Šumava-Luč, více exemplářů v suti ve formalinových pastích, Růžička lgt., Antigl, více exemplářů v suti u Vydry ve formalinových pastích, Růžička lgt., Obří hrad, více exemplářů v suti ve formalinových pastích, Růžička lgt., Bužošná, více exemplářů v suti ve formalinových pastích, Růžička lgt. Žije společně s drabčíky *Stenus montivagus* Heer, *Stenus glacialis* Heer, *Liogluta pagana* (Er.), *Atheta aquatilis* Th. a *Mycetoporus monticola* Fowl. Druh je rozšířen od Šumavy přes Krušné hory, Sudety, Jeseníky a Beskydy až k západním Karpatům. Ze Šumavy je známo jen málo údajů (Boháč, 1983).

Tachyusa objecta Mulsant et Rey, 1870: Slovakia m., Zadiel, 15.6.1975, 2 ex. Karas lgt., 17.7.1976, 1 ex. Werner lgt. Druh je rozšířen v jižní a jihovýchodní Evropě. Z našeho území znám z jižní Moravy (Horion, 1967).

Tachyusa nitella Fauvel, 1895: Moravia m., Znojmo, 18.8.1963,

1 ex. Gottwald lgt., Slovakia or., Čierna n. T., VI.1964, 1 ex. Gottwald lgt. Druh je rozšířen v jižní a jihovýchodní Evropě, v Malé Asii a na Kavkaze. Z našeho území znám z jižního Slovenska (Horion, 1967). Reitter (1909) uvádí jeho výskyt v Čechách a na Moravě, ale konkrétní údaje schází.

Atheta (Philhygra) arctica Thomson, 1856: Bohemia b., Krkonoše-Vysoké kolo, 10.9.1984 2 ex. Strejček lgt., Krkonoše-Úpské rašelinistiště, VIII.1974 1 ex. vyšlapáváním rašeliníku, Bohemia m., Šumava, VII.1961, 1 ex. Rous lgt., Drahov, 15.5.1962 2 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen hlavně v severní Evropě. Ve střední Evropě se vyskytuje jen v horách a na rašelinistištích. Z Československa známy jen údaje Reittera (in Fleischer, 1927) a Roubala (1922, 1962).

Atheta (Philhygra) broscuti Harold, 1866: Bohemia m., Dráčov, 22.6.1950, 1 ex. Karas lgt., Val, 4.5.1974, 1 ex. Karas lgt. Druh se vyskytuje v horských oblastech Karpat a Alp. Roubal (1938) jej uvádí ze Šumavy, Krkonoš, Beskyd a M. Fatry.

Atheta (Philhygra) debilis (Erichson, 1839): Bohemia m., Veselí n.L., XII.1974, 1 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen v severní a východní části střední Evropy. Na vlhkých lokalitách nemá být vzácný (Benick in Freude, Harde, Lohse, 1974). Z našeho území jen jeden konkrétní údaj (Horion, 1967).

Atheta (Philhygra) malleus Joy, 1913: Bohemia c., Radotín, III. 1963, 1 ex. Rous lgt., Bohemia m., Lužnice u Veselí n.L., IX.1979 1 ex. Karas lgt., Slovakia m., Štúrovo, V.1964, 2 ex. Rous lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Z našeho území známy jen údaje Roubala (1942) a Boháče).

Atheta (Philhygra) hygrobica Thomson, 1856: Bohemia m., Veselí n.L., 18.6.1951, 16.6.1967, 2 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen v severní a střední Evropě a je znám i z Kavkazu. Z našeho území uvádí Nohel (1969) ze Slezska.

Atheta (Microdota) foveicollis (Kraatz, 1858): Bohemia c., Praha-Újezd n.L., 28.10.1972 1 ex. na poli ve hnízdě *Microtus arvalis*. Druh je znám z Čech, Slovenska a východní části Rakouska.

Atheta (Microta) palleola (Erichson, 1839): Bohemia c., Praha-Xaverovský háj, 29.5.1976, 1 ex. Strejček lgt., Praha, 17.6.1970, 1 ex. Kačenka lgt., Loučeň u Nymburka, VIII.1973, 1 ex. Ernest lgt., Moravia b., Beskydy-H. Bečva, VII.1965 1 ex. v prosevu tlejícího dřeva ve smíšeném lese. Druh je rozšířen v severní a střední Evropě, na Kavkazu a

ve východní části Sibiře. Z našeho území známy starší údaje ze Šumavy, Luhačovic, B. Bystrice, Breznice a Pienin (Fleischer, 1927; Roubal, 1930, 1940). Nověji uvádí jeden údaj z Čech Likovský (1967).

Atheta (Microdota) benickiella Brundin, 1948: Bohemia c., Praha-Klánovice, 5.1.1974 1 ex. v prosevu ve smíšeném lese, Praha-Točná, V. 1976 1 ex., Slovakia occ., Inovec, VII.1956, 1 ex. Pfeffer lgt. Druh je znám ze Skandinávie a střední Evropy. Žije na houbách (Tricholoma sp., Clitocybe sp.).

Atheta (Microdota) pittionii Scheerpeltz, 1950: Bohemia c., Praha, 11.6.1970, 17.7.1970, 3 ex. Kačenka lgt., Moravia m., Jemnice, VII. 1970, 1 ex. Kačenka lgt. Druh je znám ze střední Evropy. Z našeho území jsem nenašel žádné literární údaje.

Atheta (Microdota) ganglbaueri Brundin, 1948: Bohemia b., M. Svatonovice, VII.1968, 1 ex. v prosevu ve smíšeném lese, Bohemia m., Veselí n.L., 20.7.1957, 26.6.1957, 26.6.1975, 3 ex. Karas lgt., Dráčov, 25.4.1957, 1 ex. Karas lgt., Ponědrážka, 18.5.1966, 1 ex. Karas lgt., Slovakia m., Bratislava, 24.10.1948, 1 ex. Karas lgt. Druh je znám ze střední Evropy (severní část západního Německa, Schwarzwald, Alpy, Čechy, Morava, Rakousko) (Benick in Freude, Harde, Lohse, 1974). Z našeho území jen málo údajů (Smetana, 1960).

Atheta (Microdota) liliputana Brisout, 1860: Bohemia c., Křivoklát-Velká Pleš, IV.1980 1 ex. v prosevu na stepi. Druh je rozšířen v severním Německu, Skandinávii a v Alpách. Z našeho území znám zatím jen ze Slovenska (Levice, Košice) (Roubal, 1930).

Atheta (Acrotona) muscorum Brisout, 1860: Bohemia m., Dráčov, 22.6.1950, 1 ex., Veselí n.L., 7.5.1952, 1 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen v celé Evropě. Preferuje teplé lokality. Z našeho území uvádí bez bližších údajů Roubal (1930). Nověji hlásí Smetana (1960) a Likovský (1973). Z jižních Čech uváděn poprvé.

Atheta (Acrotona) pusilla Brundin, 1952: Bohemia m., Hluboká n. Vlt., 22.7.1973, 1 ex., Chotýčany, 19.4.1963, 1 ex., Veselí n.L., 3. 10.1964, 1 ex., Slovakia m., Zdiel, 17.6.1975, 1 ex., vše Karas lgt. O rozšíření druhu je málo známo, zatím hlášen z různých míst v Evropě. Z našeho území jsem nenašel žádný údaj.

Atheta (Rhagocneme) subsinuata (Erichson, 1839): Slovakia c., Liptovský Hrádok, V.1968, 1 ex. Je to synantropní a široce rozšířený druh. Zřejmě je u nás přehlížen a proto jsem z Československa našel jen 1 údaj z Moravy a 1 ze Slovenska (Fleischer, 1927; Roubal, 1930).

Atheta (Datomicra) canescens Sharp, 1869: Bohemia m., Veselí n. L., 13.9.1978, 2 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen ve střední a severní Evropě a na Sibiři. Z našeho území uvádí bez konkrétního údaje Fleischer (1927). Tři nálezy z Čech a Slovenska hlásí Likovský (1973).

Atheta (Dimetrota) laevana (Mulsant et Rey, 1852): Bohemia m., Veselí n.L., 12.9.1978, 1 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen v celé Evropě a na Sibiři. Z našeho území uvádí Fleischer (1927) bez konkrétního údaje.

Dinaraea arcana (Erichson, 1840): Bohemia m., Šumava-Černé jezero, V.1978, více exemplářů pod kůrou stromů Fencel lgt., Slovakia or., Nová Sedlica, 21.5.1976, více exemplářů Kačenka lgt. Druh je rozšířen v severní a střední Evropě, na Balkánském poloostrově a ve východní Sibiři. Z našeho území jsou konkrétní údaje z Vysokých a Nízkých Tater (Roubal, 1930) a ze Slezska (Nohel, 1969).

Phloeopora teres (Gravenhorst, 1802): Bohemia c., Praha-Karlovo nám., I.1986 1 ex. Král lgt., Praha-Stromovka, III.1986, 1 ex. Král lgt., Praha-Krč, 31.12.1978, 1 ex. v dutém topolu Strejček lgt., Řevnice, V.1923, 1 ex., Dolní Bezděkov, VII.1971, 1 ex. Mařík lgt., Moravia m.; N. Mlýny, 30.5.1975, 1 ex., Kačenka lgt., Slovakia m., Kamenica n.Hr., 7.5.1976, 1 ex. Zbuzek lgt., Dolné Štítáre, 28.4.1979, 1 ex. Adámek lgt., V. Krtíš, V.1980, 4 ex. pod kůrou dubů. Druh je rozšířen v celé Evropě kromě její severozápadní části. V Československu je široce rozšířen a ne vzácný. Protože byl zaměňován s příbuznými druhy (zejména s *P. corticalis* (Grav.)), je třeba starší údaje revidovat.

Phloeopora opaca Bernhauer (1902): Moravia m., Adamov, VIII.1972, 1 ex. Švihla lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Z našeho území je znám z Českého Středohoří a Trenčianských Teplic (Horion, 1967).

Phloeopora concolor (Kraatz, 1858): Bohemia c., Praha-Bohnice, III.1965, více exemplářů pod kůrou jilmu Kocian lgt., Praha-Krč, VIII.1972, 1 ex. pod kůrou borovice, Konopiště, V.1974, 1 ex. Jindra lgt., Křivoklát, 4.4.1981, 2 ex., Bohemia or., Smiřice, IX.1944, 1 ex. Marek lgt., Bohemia m., Hluboká n.Vlt., V.1979, 1 ex. Karas lgt., Chotýčany, VIII.1969, 2 ex. Karas lgt., Vlkov u Veselí n.L., IV.1973, 2 ex. Karas lgt., Majdalena, III.1973, 1 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen v severní a střední Evropě. Z Československa jsou známy jen staré údaje Roubalovy (1930) ze Slovenska.

Phloeopora testacea Mannerheim, 1830: Bohemia c., Praha-Klánovice, VI.1969, 2 ex., Praha-Krč, VIII.1972, 1 ex. pod kůrou borovice Strejček

lgt., Vůznice, II.1976, 1 ex. Kačenka lgt., Bohemia or., Dolní Čermná, III.1944, 1 ex. Marek lgt., Bohemia m., Hluboká n.Vlt., VI.1963, 1 ex. Karas lgt., Veselí n.Vlt., VII.1962, 1 ex., V.1965, 1 ex., Karas lgt., Vlkov u Veselí n.L., IV.1973, 1 ex. Karas lgt., V.1963, 2 ex. Karas lgt., Moravia m., Lomy, IV.1974, 2 ex. Kačenka lgt., Jemnice IV.1974, 1 ex. Kačenka lgt. Druh je rozšířen v Evropě a na Kavkazu a je znám i ze severní Ameriky. Z našeho území udává Fleischer (1927) a Roubal (1930).

Phloeopora corticalis (Gravenhorst, 1802): Bohemia c., Praha-Klánovice, V.1972 1 ex. pod kůrou dubu, Slovakia c., Liptovský Ján, IV.1984, 2 ex. Kačenka lgt. Druh je rozšířen v západní, střední a jižní Evropě, na Kavkaze, Madeiře, Kanárských ostrovech a v severní Americe. Z našeho území je často udáván (Fleischer, 1927; Roubal, 1930; Likovský, 1969, 1973). Zřejmě však nebude tak hojný, jako předcházející druh.

Phloeopora bernhaueri Lohse, 1984: Bohemia or., Hradec Králové-Na plachtě, 20.1.1968, 1 ex. v listnatém lese, Bohemia m., Písek, 5.4.1957, 1 ex. Honč lgt. Druh byl popsán podle exemplářů ze západního Německa, Rakouska a Čech.

Apimella macella Erichson, 1840: Bohemia c., Praha, 1.5.1963, 1 ex. v hnízdě Formica rufa Rous lgt., Jevany, VIII.1962, 1 ex. Rous lgt., Konojedy, V.1962, 1 ex. Rous lgt., Bohemia m., Chotýčany, 27.7.1974, 1 ex. Karas lgt., Drahov, 6.9.1965, 1 ex. Karas lgt., Hamr n. Nežárkou, 4.7.1965, 1 ex. Karas lgt., Stará Hlína, 10.5.1976, 1 ex. Karas lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Z Československa je známo jen 6 starších údajů (Horion, 1967).

Meotica apicalis G. Benick, 1954: Bohemia c., Praha, XI.1972, více exemplářů v hnízdě Formica polycтена lgt. Werner, Lány, II.1972, více exemplářů v hnízdě Formica rufa lgt. Werner, Praha-Klánovice, II.1962, 1 ex. v hnízdě Formica rufa, XII.1972, 1 ex. v hnízdě Dendrolasius fuliginosus, Praha-Troja, II.1964, 1 ex. ve hnízdě Formica rufa lgt. Strejček, Čelákovice, II.1973, více exemplářů Kačenka lgt., Bohemia b., Mladějov, VII.1975, více exemplářů Kačenka lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Z našeho území ho uvádí Smetana (1960) z hnízda Microtus arvalis. Z hnízd mravenců je uváděn poprvé.

Meotica pallens Redtenbacher, 1849: Bohemia or., Starkoč, VII.1962, 1 ex. Macek lgt. Druh je znám z jižního Polska, Rakouska a Švýcarska. Nový pro Československo.

Meotica neresheimeri G. Benick, 1954: Bohemia c., Luka p. Medníkem, 3.7.1955, 1 ex. Roubal lgt., Bohemia m., Veselí n.L., 30.3.1955, 1 ex., 21.4.1961, 1 ex., 24. 9.1964, 4 ex. Karas lgt., Soběslav, 7.6. 1956, 1 ex., Vlkov u Veselí n.L., 28.3.1954 1 ex. Karas lgt. Druh je znám ze západního Německa. Nový pro Československo.

Meotica marchica G. Benick, 1954: Slovakia m., Júr u Bratislavy, V.1965, 1 ex. Rous lgt. Druh byl popsán ze západního Německa. Nový pro Československo.

Meotica roubali G. Benick, 1954: Bohemia c., Čelákovice, III.1965 1 ex. Rous lgt. Druh je znám z východní části Rakouska a ze Slovenska. Nový pro Čechy.

Meotica exilis (Erichson, 1839): Bohemia c., Čelákovice, III.1970, více exemplářů v náplavu Labe, Křivoklát, V.1951, 1 ex. Karas lgt., Bohemia m., Veselí n.L., III.1952, IV.1954, V.1954, IV.1956, V.1958, IV. 1961, III.1979, více exemplářů Karas lgt., Chotýčany, V.1962, 1 ex., Ponědrážka, V.1956, Horusice, X.1967, Soběslav, V.1951, Dráčov, V. 1962, Mažice, V.1973, Roudná, V.1975, Val, V.1974, Řípec, V.1954, více exemplářů Karas lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Z našeho území ho uvádí Horion (1967).

Meotica exillima Sharp, 1915: Bohemia c., Praha-Zbraslav, V.1964, 1 ex. Rous lgt., Praha-Radotín, I.1964, 1 ex. Rous lgt., Praha-Újezd n.L., 30.5.1972, 2 ex. v náplavu potoka, Bohemia m., Veselí n.L., 23.3. 1952, 1 ex. Karas lgt., Frahelž, 28.4.1957, 1 ex. Karas lgt. Druh byl popsán z Anglie a je znám ze severního Německa. Nový pro Československo.

Meotica bohemia G. Benick, 1954: Bohemia c., Praha-Zbraslav, VI. 1961, 1 ex. Rous lgt. Druh byl popsán podle exempláře z Čech. První údaj pro 30 letch.

Oxypoda lugubris Kraatz, 1858: Slovakia b., Vysoké Tatry-Biela Voda, V.1922, 2.ex. Roubal lgt. Boreomontánní druh je rozšířený v severní a střední Evropě. Z Československa je známo jen několik údajů ze Sudeť, Beskyd a Nízkých Tater (Horion, 1967).

Oxypoda elongatula Aubé, 1850: Bohemia m., Veselí n.L., III.1965, 1 ex., Dráčov, V.1965, ex., Frahelž, VIII.1972, 1 ex. vše Karas lgt., Druh je rozšířen v severní části palearktické oblasti. Z Československa je známo jen několik údajů (Soos, Olsa ve Slezsku, Leles) (Horion, 1967). Žije v blízkosti rašelinišť, bažin a řek pod hnilými látkami a detritem.

Oxypoda praecox Erichson, 1840: Moravia m., Lednice, V.1975, více exemplářů Adámek lgt., IV.1971, 1 ex. v dutém topolu Strejček lgt., Čejč, V.1940, 2 ex. Roubal lgt., Moravská Nová Ves, V.1978, 2 ex. Kačenka lgt., Milovice II.1975, 1 ex. Kačenka lgt. Druh je rozšířen v severní části palearktické oblasti. Z Československa známy jen tři starší údaje (Horion, 1967).

Oxypoda formosa Kraatz, 1858: Slovakia m., Margecany, VI.1973, 1 ex. Švihla lgt., Demänová, VI.1963, 1 ex. Marek lgt. Druh je rozšířen ve střední a jižní Evropě a na Kavkazu. Z Československa jen několik starších údajů (Lysá hora, V. Tatry, Košice) (Horion, 1967). Žije na houbách (*Lactarius* sp., *Clytocybe* sp.).

Oxypoda testacea Erichson, 1839: Bohemia c., Praha-Troja, 30.10. 1962, 2 ex. v pařezu lípy v zámeckém parku Strejček lgt. Druh je rozšířen ve střední a severní Evropě. Z Československa známy jen tři staré údaje (Beskydy, Písek, Trenčín) (Horion, 1967).

Oxypoda soror Thomson, 1855: Bohemia c., Praha-Tiché údolí, V. 1973, 1 ex. v chodbě *Microtus arvalis* na louce, Bohemia b., Krkonoše-Úpské rašeliníště, VIII.1974, 5 ex. v prosevu rašeliníku, Bohemia m., Šumava-Horská Kvilda, V.1971, 1 ex. v prosevu rašeliníku, Moravia b., Hrubý Jeseník-Petrovy Kameny, VII.1974, 1 ex. v prosevu Strejček a Boháč lgt. Druh je rozšířen v severní a střední Evropě. Z Československa jsou známy jen starší údaje z Krkonoš a Slovenska (Fleischer 1927; Roubal, 1930).

Eurytmia crassa Eppelsheim, 1883: Bohemia b., M. Svatoňovice, VII.1969, 1 ex. v prosevu ve smíšeném lese, Krkonoše-Obří důl, 1000 m, VIII.1974, 1 ex. v prosevu detritu, Krkonoše-Dvorský les, VII.1969, 1 ex. v prosevu mechu v bukovém lese, Bohemia m., Dráčov, VII.1975, 1 ex. Karas lgt., Moravia b., Javorníky-V. Karlovice, VII.1973, 1 ex. v chodbě hlodavců ve smíšeném lese, Slovakia b. or., Nová Sedlica, VI. 1976, 1 ex. Kačenka lgt. Druh je rozšířen ve střední Evropě. Několik údajů je také ze severní a jihovýchodní Evropy. Z Československa jsou známy jen dva staré údaje (Beskydy, Leopoldov) (Horion, 1967). Z Čech neznám žádný údaj.

Klíč k určování středoevropských druhů rodu *Phloeopora* Er.

1. Ochlupení štítu v zadní polovině střední části příčně rozčísnu-
dozadu v pravém a levém rohu štítu 2
- Ochlupení štítu směřuje přímo dozadu k jeho zadnímu okraji (kromě
ochlupení zadních rohů štítu) 3
2. Štít je hladký, při padesátinásobném zvětšení není patrná mikro-
skulptura. Krovky dvoubarevné, jejich zadní polovina a apex za-
dečku červené. Aedeagus obr. 1. 1. *P. teres* Grav.
- Štít se zřetelnou mikroskulpturou. Tělo je jednobarevně tmavohně-
dé až černé. Aedeagus obr. 2. 2. *P. opaca* Bernh.
3. Štít plochý. Krovky protáhlé, jejich délka po straně je stejná
jako jejich šířka. Tělo černé nebo černohnědé, tykadla a nohy
kromě chodidel tmavě hnědé 3. *P. concolor* Kr.
- Štít vyklenutý, Krovky zřetelně širší než po straně dlouhé. Baze
tykadel světlá, nohy hnědé nebo hnědočerné 4
4. Tělo široké, šířka štítu je stejná jako šířka krovek v ramenech.
Předná část těla matně lesklá. Příčný vtisk na IV. zadečkovém
tergitu je slabší než na třech předcházejících tergitech. Tečko-
vání příčných vtisků na zadečku je jemné, podobně jako ostatní
části tergitů 5
- Tělo užší, šířka štítu menší než šířka krovek v ramenou. Přední
část těla hladká. Příčný vtisk na IV. zadečkovém tergitu není
slabší než na předcházejících tergitech. Tečkování příčných za-
dečkových tergitů je silnější než tečkování zbytku tergitů 6
5. Poslední třetina V. tergitu zadečku a VI. tergít žlutočervené.
Příčně bazální vtisky na tergitech jemně tečkovány. V. tergít
je po celé ploše stejnoměrně tečkováný. Aedeagus obr. 3, sperma-
theka obr. 9 4. *P. testacea* Mannh.
- Zadeček tmavý. Příčné bazální vtisky na tergitech silněji tečko-
vány. Za bazálními vtisky IV. a V. tergitu se nachází netečko-
vaná linie, za níž je tečkování normálně vyvinuto až k zadnímu
okraji tergitů. Zadeček lesklejší a zřetelněji tečkováný než u
předcházejícího druhu. Aedeagus obr. 4, spermatheka obr. 10 ...
..... 5. *P. nitidiventris* Fauv.
6. Protáhlé a tmavé druhy. Délka těla od labra k zadnímu okraji
krovek třikrát tak velká jako šířka štítu. Tělo hnědočerné nebo
tmavě hnědé, krovky jen v zadních vnějších rozích načervenalé.
Zadeček černý, někdy je zadní okraj V. tergitu nahmědlý. Nohy
hnědé 7

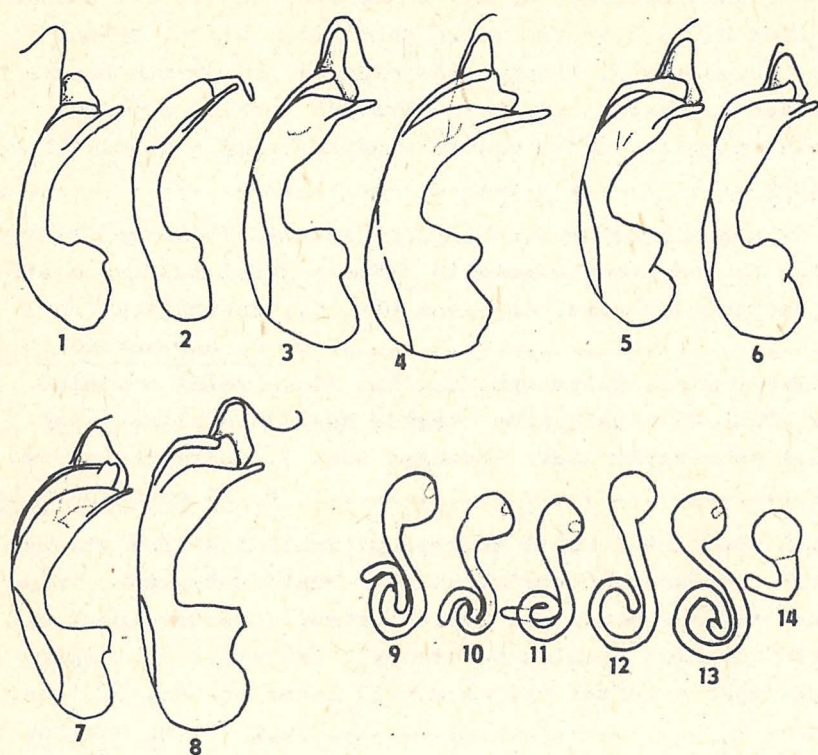
- Robustní a světle zbarvené druhy. Délka těla od labra k zadnímu okraji krovek 2.5 - 2.8x tak velká jako šířka štítu. Přední část těla červenohnědá. Krovky načervenalé, jen jejich báze a ramena načernalá. Zadní okraje zadečkových tergítů světlé. V. viditelný tergít zadečku zřetelně načervenalý a světlý. Nohy červenožluté 8
- 7. Štít se silnou mikroskulpturou, slabě lesklý. Tečkování hlavy jemné. Báze V. zadečkového tergítu řídce a jemně tečkována stejně jako jeho ostatní část. Aedeagus obr. 5., spermatheka obr. 11 6. P. corticalis (Grav.)
- Štít se slabou mikroskulpturou, hladší. Hlava velmi zřetelně tečkována. Báze V. zadečkového tergítu hustěji a silněji tečkována, než jeho zbylá část. Aedeagus obr. 7., spermatheka obr. 13 8. P. bernhaueri Lohse
- 8. Hlava velmi zřetelně a hustě tečkována. Bazální příčné vtisky prvních tří zadečkových tergítů silně a hustě tečkové, vzdálenost mezi tečkami menší než jejich průměr, prostory mezi nimi kýlovitě zdvižené (pohled ze strany). Tečkování V. tergítu na bázi silnější a hustší než na apexu. Aedeagus obr. 6., spermatheka obr. 12 7. P. scribae Epp.
- Hlava se slabě zřetelným tečkováním. Jednotlivé tečky jsou vidět až při padesátinásobném zvětšení. Bazální vtisky zadečkových tergítů silně tečkovány, vzdálenost mezi tečkami tak velká jako je jejich průměr. V. volně ležící tergít na bázi není silněji a hustěji tečkován, než na apexu. Aedeagus obr. 8., spermatheka obr. 14 9. P. aliena Lohse

S o u h r n

V práci jsou uvedeny nálezy 41 druhů vzácných nebo málo známých drabčků z podčeledi Aleocharinae. Jsou uvedeny údaje o jejich bionomii a zeměpisném rozšíření. Práci doplňuje klíč druhů rodu *Phloeopora* Er.

S u m m a r y

New finds of 41 little known staphylinids from the subfamily Aleocharinae are reported in the present paper. Data are given on bionomics and distribution of the species. Key is provided to the genus *Phloeopora* Er.

Obr. 1. - 8. Aedeagus (pohled z boku) druhů rodu *Phloeopora* Er.

1) *P. teres* Grav., 2) *P. opaca* Brnh., 3) *P. testacea* Mammh., 4) *P. nitidiventris* Fauv., 5) *P. corticalis* Grav., 6) *P. scribae* Epp., 7) *P. bernhaueri* Lohse, 8) *P. aliena* Lohse. (podle Lohse, 1984).

Obr. 9. - 14. Spermatheka druhů rodu *Phloeopora* Er.

9) *P. testacea* Mammh., 10) *P. nitidiventris* Fauv., 11) *P. corticalis* Grav., 12) *P. scribae* Epp., 13) *P. bernhaueri* Lohse, 14) *P. aliena* Lohse (podle Lohse, 1984).

L i t e r a t u r a

- Benick, G., 1974: Staphylinidae II (Hypocyphtinae und Aleocharinae). In Freude H., Harde K. W., Lohse G. A. (eds.): Die Käfer Mitteleuropas, vol. 5, 304 pp., Krefeld.
- Boháč, J., 1982: Nové a zajímavé nálezy drabčíkovitých z Československa 2. Zpr. Čs. spol. ent. ČSAV, 18: 65-81.
- Boháč, J., 1983: Naši horští drabčící z rodu *Leptusa*. Živa, 3: 103.
- Boháč, J., 1986: Kurzflüglerkäfer (Coleoptera, Staphylinidae) als Bioindikatoren für ökologisches Gleichgewicht einer Landschaft und menschlichen Einfluss. In Paukert, J., Růžička, V., Boháč, J. (Eds.): Bioindicators deteriorationis regionis. Proceedings of the IVth international conference, Liblice near Prague, 1982: 23-34.
- Fleischer, A., 1927-1930: Přehled brouků fauny Československé republiky. Čas. Mor. mus. zemsk., Brno, 25-29, 485 pp.
- Horion, A., 1967: Faunistik der mitteleuropäischen Käfer. Bd. 11, Staphylinidae 3. Teil (Habrocerinae bis Aleocharinae, ohne Subtribus Athetae). 419 pp., Überlingen-Bodensee.
- Likovský, Z., 1967: Příspěvek k faunistice československých Aleocharinů (Coleoptera, Staphylinidae). Ac. rer. natur. mus. nat. slov., Bratislava, 13: 89-96.
- Likovský, Z., 1973: Poznámky k faunistice československých Aleocharinů (Col., Staphylinidae). Acta mus. reginaehrad., 14: 97-100.
- Lohse, G. A., 1984: Phloeopora-Studien. Entomol. Bl., 80: 153-162.
- Nohel, P., 1969: Nové nálezy několika vzácných nebo faunisticky zajímavých druhů z rodů *Amischa* Thoms. a *Atheta* Thoms. v Československém Slezsku (Col., Staphylinidae). Zpr. Čs. spol. ent. ČSAV, 5: 97-104.
- Reitter, E., 1909: Fauna Germanica. Die Käfer des Deutschen Reiches. Bd. II, 392 pp., Stuttgart.
- Roubal, J., 1922: Boreoalpinské, horské a podhorské komponenty broučí zvířeny v Brdech. Věda přírodní, 3: 1-5.
- Roubal, J., 1930: Katalog Coleopter (brouků) Slovenska a Podkarpatska. I. 527 pp., Praha.
- Roubal, J., 1938: Československá boreoalpinní Coleoptera a některé jiné druhy, patřící spolu oblasti severské i středoevropské. Čas. Nár. musea, 25: 121-141.
- Roubal, J., 1940: Coleoptera v půdě karpatského smíšeného lesa. Věst. Č. zool. spol., 8: 97-130.

- Roubal, J., 1942: Koleopterologická studie z povodí Zdobnice mezi Slatinou n./Z. a Vamberkem ve východních Čechách, jako příspěvek krásy našeho domova. Příroda, 35: 105-111, 179-183.
- Roubal, J., 1962: Významnější Coleoptera Wünschovy sbírky v severo-českém muzeu. Sbor. Sever. muzea, Přír. v., 2: 141-144.
- Smetana, A., 1960: Systematické a faunistické poznámky ke zviřeně Drabčiků Československa IV. (Col., Staphylinidae). Čas. Čs. Spol. ent., 57: 253-257.
- Tichomirova, A. L., 1979: Sukcesiji naselenija žukov stafilinid v cho-dě jevtrofnoj gidroserii v Podmoskovje. Ekologia (SSSR), 6: 53-58.

Adresa autora (Author's address) :

RNDr. Jaroslav Boháč, CSc., Ústav krajinné ekologie ČSAV,
Na sádkách 702, 370 05 České Budějovice,
byt
Bezdrevská 15, 370 22 České Budějovice.